

Abstrakt

Dohody narušující soutěž jsou z hlediska naplňování cílů soutěžního práva velice nebezpečné a je třeba je soustavně vyhledávat, odhalovat a postihovat. Cílem této práce bylo podat ucelený výklad na problematiku dohod narušujících soutěž pohledem českého i evropského soutěžního práva. Pro soutěžní právo i pro úpravu dohod narušujících soutěž je typická poměrně strohá úprava v zákoně a primárních předpisech Evropské unie. Velký prostor k dotváření soutěžního práva je tak ponechán jak judikatuře Soudního dvora Evropské unie, tak i národním soudům ve správním soudnictví. Rovněž nebyla opomenuta důležitost předpisů soft law, které slouží v mnoha případech jako vysvětlení postupů Komise a Úřadu a přispívá tak ke zvyšování právní jistoty.

První kapitola se věnuje výkladu obecných pojmů hospodářské soutěže a soutěžního práva. Největší prostor je ponechán definici soutěžitele a jeho evropského ekvivalentu podniku. Kapitola neopomíná ani výklad relevantního trhu a poměru českého a evropského soutěžního práva.

Druhá kapitola je celá věnována generální klauzuli dohod narušujících soutěž vymezené v § 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže (dále také jako „OHS“) a čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále také jako „SFEU“). Obě klauzule obsahují mnoho pojmů, které kapitola vysvětluje. Přitom je dán veliký prostor problematice dohod, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže a rozdílům mezi dohodou, rozhodnutím sdružení soutěžitelů a jednáním ve vzájemné shodě.

Ve třetí kapitole je nastíněna problematika konceptu de minimis, Výklad je věnován legální výjimce § 3 odst. 4 OHS a čl. 101 odst. 3 SFEU a blokovým výjimkám, zejména pak výjimce obsažené v nařízení Komise č. 330/2010.

Čtvrtá kapitola se věnuje rozlišení dohod na vertikální a horizontální úrovni ve vztahu ke konceptu de minimis a nařízení Komise č. 330/2010, včetně rozdílů mezi českou a evropskou terminologií.

Pátá kapitola uvádí nejčastější druhy horizontálních a vertikálních dohod. Každému z uvedených dohod je věnována stručná charakteristika, kdy zejména u vertikálních dohod jsou nastíněna některá jejich problematiska ustanovení z hlediska soutěžního práva.

Poslední kapitola je věnována veřejnoprávnímu a soukromoprávnímu postihu zakázaných dohod, přičemž největšího prostoru se dostalo programu shovívavosti a soukromoprávnímu vymáhání soutěžního práva.

Závěr se věnuje nastínění některých možných úprav *de lege ferenda* a zhodnocení procesu harmonizace.